

[S. Rasmussen.]
indre Forhold ikke skal drøftes for et Forum, som vi mener ikke er det passende for Drøftelsen af disse Spørgsmaal.

Inger Gautier Schmit: Den ærede Forslagsstiller udtalte: Kirkelovene af 1922 bragte ikke Ro, og vi fra vor Side tror ikke paa, at der bliver det i Fremtiden. Jeg beklager meget, hvis det har været Opfattelsen indenfor det konservative Folkeparti, da man gik med til at stemme for disse Love, at de ikke vilde bringe Ro i Folkekirken Forhold, thi hvis man den Gang har haft en Følelse af Utilfredshed med disse Love, som man altsaa giver Udtryk i Dag, maa jeg i høj Grad beklage og bebrejde det konservative Folkeparti, at det ikke i Tide har sagt fra og udtalt, hvad det ønskede, og derigennem sørget for at faa Forholdene saaledes ordnet, at Tingene kunde blive afgjort under eet.

Naar det ærede 9de Medlem for 2den Kreds mener, at Vennerne af dette Udvalgs Nedsættelse er i stadig Vækst, maa jeg bekvile, at dette er rigtigt. Selvfølgelig kan Vennerne af Udvalget holde den danske Kirkebefolkning i stadig Uro ved hvert Øjeblik at hejse Faresignalet og sige: Nu er der Nød paa Færde. Jeg synes imidlertid, at dette er i høj Grad urigtigt, ikke mindst under Forhold som disse, hvor der efter min Mening maa siges at være en særdeles god Ro i Folkekirken indre Forhold, og hvor jeg tror, at der ude blandt Menigmand rundt omkring ikke er noget særligt Ønske om at faa en indgribende Forandring, som man slet ikke kan overskue Følgerne af eller vurdere Betydningen af.

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds udtalte, at Venstre maaske saa anderledes paa Forslaget nu, fordi det ikke var et socialdemokratisk Forslag, der forelaa. Dette har imidlertid ikke været det afgørende for os, idet vor principielle Opfattelse bestandig har været, at vi overhovedet ikke ønskede at gaa til en Omændring efter den store Lovgivning af 1922.

Det ærede Medlem spørger: Hvad mener man egentlig med den Folkekirke, som man baade fra konservativ og fra Venstres Side kappes om at lovprise? Jeg tror ikke, at vi har kappedes om at lovprise Folkekirken; vi har ærligt og redeligt tilkendt den alle de gode Egenskaber og Sider, som den har, men vi har samtidig sagt — jeg har ogsaa i Dag givet det Udtryk —, at der er intet idealt paa denne Jord, og Folkekirken Forhold er selvfølgelig heller ikke ideale. Men man ved, hvad man har, man ved ikke,

hvad man faar. Og naar man ser den Udvikling og Vækst og hele det rige Initiativ indenfor Menigheden, som har kunnet trives indenfor Folkekirken Rammer, maa deri ses et Udtryk for, at der er gode Forhold indenfor Folkekirken ogsaa i dens nuværende Skikkelse.

Hvad det ærede Medlem sagde om Formynderskab, kan maaske teoretisk set være rigtigt, men jeg vil gerne minde om, at hele den kirkehistoriske Udvikling her i Landet dog har vist, at skønt Staten jo paa en vis Maade kunde gribe ind overfor Folkekirken, maaske endog i de indre Anliggender, har den dog altid vist sømmelig Optræden her, har erkendt, som det ærede Medlem udtalte, at her havde den ingen Kompetence og ingen Mulighed for at være den, der bestemte, hvorledes det skulde være; overalt, hvor der er opstaaet Vanskeligheder af indre kirkeleg Art, har man fra Statsmagtens Side overfor Kirken vist den eneste naturlige og sømmelige Optræden, nemlig at Kirken fik Lov til at udtale sig om disse Spørgsmaal. Og selv om dette er sket underhaanden, og selv om det er sket i Kraft af uskrevne Love, vil jeg dog hævde, at vi ad den Vej er naaet frem til de forholdsvis gode Forhold, som vi i Øjeblikket har. Og vi har under det alt sammen dog kunnet bevare vor Folkekirke, som jo rummer den største Del af den danske Befolkning.

Men naar man fra Socialdemokratiets og konservativ Side er saa misfornøjet med de bestaaende Forhold, med dette, at Staten har et vist Formynderskab, som den — det vil jeg understrege — dog indtil Dato ikke har misbrugt til Trods for, at den havde kunnet det, lige siden 1849, vil jeg sige til de to Partier: Hvorfor kommer de saa ikke med positive Lovforslag, der kan ændre dette Forhold? Den ærede socialdemokratiske Ordfører antydede noget, men jeg vil alligevel formode, at det, som det ærede Medlem antydede, ikke helt kunde tilfredsstille det konservative Folkeparti. Hvorfor lægger de ikke Forslag i den Henseende frem paa Rigsdagens Bord, saa man kan se, hvad det er, de ærede Partier ønsker fremmet i denne Sag?

Det ærede 9de Medlem for 2den Kreds udtalte, at med indre kirkelige Spørgsmaal havde Staten intet at gøre. Det mener jeg for saa vidt ogsaa, som jeg før sagde, at det burde overlades til Kirken selv at udtale sig om disse Ting. Men jeg maa mene, at hvis Udviklingen skulde foregaa saaledes, som det ærede Medlem udtalte, at disse Spørgsmaal maatte man fuldstændig kaste ud til Menighederne, saa maa det ærede Medlem,